

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1933 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om tillverkning till avsalu inom landet av porter med 18 procents inbryggningsstyrka.

(2:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 95 i första kammaren av herr *Sundberg* m. fl. samt nr 184 i andra kammaren av herr *Lithander* m. fl., har hemställts, »att riksdagen måtte för sin del besluta sådana ändringar i gällande maldrycksförordning och rusdrycksförsäljningsförordning, att porter med en inbryggningsstyrka av 18 procent extrakt (klass III) må få tillverkas till avsalu inom landet och i försäljningshänseende jämföras med utländskt vin».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionerna.

Genom 1923 års maldryckslagstiftning blev det tidigare, endast för viss tid meddelade starkölsförbudet gällande för framtiden. Bestämmelserna rörande detta förbud finnas inrymda i 23 § i förordningen den 1 juni 1923 angående tillverkning och beskattning av maldrycker ävensom i förordningen samma dag angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl. Dessa bestämmelser innebära förbud mot tillverkning eller försäljning av stark- eller exportöl, vartill räknas maldrycker tillhörande tredje klassen — sålunda jämväl porter inbryggd med en stamvört, vilkens extrakthalt överstiger 10 ¹/₂ procent, s. k. exportporter — för annat ändamål än utförsel ur riket samt för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller därmed likartat ändamål.

Såsom skäl för nämnda förbuds införande åberopades förnämligast, att det icke utan allvarliga olägenheter samt betydande risker ur nykterhetssynpunkt skulle låta sig göra att i enlighet med de regler, som stadgades i 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning, ordna handeln med de starkare maldryckerna.

Vid 1926, 1930 och 1932 års riksdagar hava motioner av liknande innehåll som de nu föreliggande väckts, men på hemställan av bevillningsutskottet icke föranlett någon riksdagens åtgärd. I sitt år 1930 avgivna betänkande i ämnet, nr 13, anförde bevillningsutskottet bland annat, att

*Utskottets
yttrande.*

frågan rörande detaljhandelsbolagens organisation vore föremål för undersökning i samband med den pågående allmänna revisionen av rusdrycksförsäljningsförordningen och att det givetvis icke vore lämpligt att taga ståndpunkt till förslaget om rätt att för försäljning inom landet tillverka nämnda maltdryck, innan riktlinjerna för det framtida ordnandet av detaljhandeln med rusdrycker blivit i sammanhang med nämnda utredning utformade. I sitt år 1932 avgivna betänkande i samma ämne, nr 13, framhöll utskottet bland annat, att då förenämnda utredning alltjämt påginge, och då det torde kunna antagas, att jämväl spörsmålet rörande maltdryckernas beskattning och försäljning komme att göras till föremål för undersökning, vore det icke lämpligt att, innan nämnda utredningar slutförts, taga ställning till den detaljfråga, som avsåges i de då föreliggande motionerna, och detta desto mindre som frågans lösning utan större olägenhet borde kunna anstå.

Enligt årets riksdagsberättelse har Kungl. Maj:t den 22 juni 1932 be- myndigat 1928 års revision av rusdryckslagstiftningen att till behandling upptaga jämväl spörsmålet om och i vad mån ändringar i maltdryckslagstiftningen böra vidtagas. Utskottet förutsätter, att de av Kungl. Maj:t utsedda sakkunniga för revision av rusdryckslagstiftningen komma att ägna även det i motionerna avhandlade spörsmålet sin uppmärksamhet, samt att de sakkunniga utan tidsutdräkt verkställa en förutsättningslös under- sökning i ämnet. Under återopande härav och med beaktande av vad utskottet tidigare anfört i frågan, har utskottet icke ansett ståndpunkt böra tagas till förevarande fråga, innan nämnda utredning slutförts.

Utskottet får därför hemställa,

att de likalydande motionerna I: 95 av herr Sundberg m. fl. samt II: 184 av herr Lithander m. fl., om tillverkning till avsalu inom landet av porter med 18 procents inbryggningsstyrka, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 16 februari 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bergman, Ericson i Obergå, Wohlin, Jönsson i Slätåker, Jönsson i Boa, Olsson i Golvvasta, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Östergren, Hjalmarsson, Sjö Dahl, Velder, Werner i Hultsfred, Anderson i Norrköping, Eklund och Blomquist.

Reservation

av herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Jönsson* i Slåtåker, *Jönsson* i Boa, *Lithander*, *Velander* och *Anderson* i Norrköping, vilka anför:

»I en vid 1932 års bevillningsutskotts betänkande nr 13 fogad reservation framhölls, att förbudet mot försäljning av s. k. starkporter saknade varje betydelse ur nykterhetssynpunkt. Därjämte uttalades, att flera direkta olägenheter uppstått genom sagda förbud. Sagnaden av tillgång till starkare maltdrycker medförde en ökad konsumtion av viner, vadan lagstiftningen gynnade en utländsk konsumtionsvara på bekostnad av en inhemsk sådan. Ett avskaffande av nämnda förbud skulle i viss mån öka avsättningen av svenskt korn samt gynna en svensk näring. Det kunde vidare antagas, att genom förbudets hävande statskassan skulle erhålla ett icke obetydligt tillskott. Ur medicinsk synpunkt hade portern flera värdefulla egenskaper.

De sålunda anförda skälen äga alltjämt full giltighet. Ett bifall till utskottets hemställan skulle sannolikt på obestämd tid uppskjuta frågans lösande. Detta anse vi betänkligt, ej minst med hänsyn till angelägenheten av att under rådande statsfinansiella läge statskassan tillföres en ökad inkomst.

Vi hava därför inom utskottet hemställt,

att riksdagen måtte, med anledning av de likalydande motionerna I: 95 av herr Sundberg m. fl. och II: 184 av herr Lithander m. fl., i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville för nästa års riksdag framlägga förslag till sådana ändringar i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker samt förordningen den 1 juni 1923 angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl, att porter med 18 procent inbryggningsstyrka, hänförlig till maltdryck av tredje klassen, må tillverkas i riket samt där försäljas under enahanda villkor, som gälla beträffande viner.»